

موج اعتراضات و اعتصابات کارگری در مقابل تعرض دولتهای اتحادیه اروپا به زندگی میلیونها انسان در اروپا راه افتاده است. روز چهارشنبه ۲۹ سپتامبر به دعوت اتحادیه های کارگری صدها هزار نفر از کارگران در ۱۵ کشور اروپایی در اعتراض به طرح "ریاضت اقتصادی"، که به معنی بیکارسازیهای وسیع، کاهش دستمزدها و بازنشستگی، بالا بردن سن بازنشستگی است، دست به اعتصاب و راهپیمایی زدند. در بروکسل حدود صد هزار نفر به نمایندگی از اتحادیه های سی کشور اروپایی در اعتراض به این طرح گرد آمده و به سوی ساختمان اتحادیه اروپا راهپیمایی کردند. ۱۳ پلیتخت اروپا شاهد تظاهراتهای وسیع کارگری در اعتراض به بیکاری، کاهش دستمزد و بالا بردن مالیاتها و قیمتها بود.

همزمان با این اعتراض اسپانیا شاهد اعتصاب سراسری یک روزه، که ۹۵ درصد کارگران بخش صنعتی بخش های ماشین سازی، آهن، معدن، الکترونیک و صنعت ماهیگیری اسپانیا را در بر میگرفت، بود. خیابانهای مادرید و بارسلون شاهد مارش عظیم

صفحه ۳

اطلاعیه پایانی کنگره چهارم حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

کنگره چهارم حزب حکمتیست در روزهای ۳ و ۴ مهر ماه برابر با ۲۵ و ۲۶ سپتامبر، با شرکت نمایندگان تشکیلاتهای مختلف حزب با موفقیت برگزار شد. در کنگره چهارم حزب علاوه بر نمایندگان، هیئت هائی از حزب کمونیست کارگری عراق، حزب کمونیست کارگری کردستان و نمایندگانی از جنب حزب عدالت خواه سوسیالیست از سوئد و سازمان مبارزه از ایتالیا و همچنین بالغ بر صد نفر میهمان حضور داشتند.

کنگره با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد منصور حکمت و جانبختگان راه آزادی و سوسیالیسم و به یاد کمونیست برجسته علیرضا داوودی و پدالله خسروشاهی یکی از رهبران شناخته شده جنبش کارگری که هر دو در فاصله کنگره سوم تا چهارم حزب جان باختند، کار خود را آغاز کرد. سپس خالد حاج محمدی از طرف هیئت نظارت بر انتخابات نمایندگان کنگره، گزارش انتخابات را تقدیم کنگره کرد. کنگره به اتفاق آرا اعتبارنامه نمایندگان منتخب را تصویب و رسماً کار خود را آغاز کرد. کنگره بعد از تصویب آیین نامه و تعیین هیئت رئیسه به کار خود ادامه داد. بعد از

قطعه نامه درباره اوضاع سیاسی ایران

مصوب کنگره چهارم حزب حکمتیست

مقدمه:

یکسال گذشته جامعه ایران یکی از پرتلاطم ترین دوران خود را پشت سر گذاشت. دوران پرتلاطمی که سیما و صف بندی طبقات و احزاب سیاسی در ایران را تماماً دستخوش تغییر کرد. دوره ای که در غیاب حضور یک صف

اولویتهای حزب حکمتیست

مصوب کنگره چهارم حزب حکمتیست

مقدمه

تحولات یک سال و نیم گذشته، انتخابات رئیس جمهوری و تحولات متعاقب آن، فضای سیاسی ایران را دستخوش تغییرات

تعیین دستورات اجلاس کنگره، افتتاحیه کنگره توسط کوروش مدرسی دبیر کمیته مرکزی حزب ارائه شد.

کوروش مدرسی در سخنرانی افتتاحیه ضمن خوشامد گفتن به همه شرکت کنندگان در

کنگره، به مهمترین مسائل این دوره و اهمیت آنها برای کمونیستها و حزب حکمتیست پرداخت. وی ضمن اشاره به تحولات سیاسی دوره گذشته و تاثیر آن بر صفتبندی سیاسی در جامعه، بر تاثیرات مخرب آن که منجر به عقب راندن مبارزه مردم برای خلاصی از جمهوری اسلامی و تعرض لجام گسیخته بورژوازی به آزادیخواهی و برابری طلبی در جامعه شد، اشاره کرد، و در مورد تقابل جدی حزب حکمتیست با جنبش سبز و سیاه بورژوازی و تاثیرات آن صحبت کرد.

کوروش مدرسی در مورد تمرکز و تعرض جمهوری اسلامی نسبت به این حزب و از جمله کمک گرفتن از اینترپل و قرار دادن نام بخشی از رهبری حزب در لیست تحت تعقیب و تلاش برای پلیسی کردن ارتباط با این حزب، توضیح داد. او در این مورد بر اهمیت پس زدن این تلاش پلیسی، و لذا اهمیت کنگره علنی در این شرایط اشاره کرد. وی علاوه به تاثیر سیاستهای روشن حزب حکمتیست در دوره حساس و پرتلاطم گذشته در جلب سمپاتی بخشی از رهبران کارگری، کارگران سوسیالیست و

متمایز و قدرتمند کمونیستی کارگری، بار دیگر سیرتحولات سیاسی به نفع جنبه بورژوازی و علیه طبقه کارگر و کمونیسم و آزادیخواهی چرخید. جدال جناح های بورژوازی حاکم، در دل "انتخابات" رئیس جمهوری دهم، به بستر اصلی تحرك توده ای مردم تبدیل شد. جدالی که بر خلاف ادعاهای هر دو طرف نه جدالی بر سر آزادی سیاسی و گشایش فرهنگی بود، و نه جدالی بر سر عدالت اقتصادی و مبارزه با فساد اقتصادی. این رویدادها علیرغم "خوش بینی" و توهم میلیونی شرکت کنندگان و مردم تشنه آزادی، در آن، نه محصول

جدی کرده است. جنبش سبز به عنوان نماینده بخشی از بورژوازی ایران، بخش اعظم اپوزیسیون ایران را تحت پرچم خود بسیج کرد. جدال دو جناح از بورژوازی، بر متن یک دوره سرکوب جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی و درغیاب یک قطب کمونیستی - کارگری قدرتمند، بخش مهمی از مردم معترض را به امید ایجاد بهبودی در زندگی و گشایشی در فضای سیاسی ایران برای یک دوره

پیشروان طبقه کارگر به این حزب، پرداخت.

کوروش مدرسی تاکید کرد که در این شرایط، برگزاری کنگره علنی امکانی بود برای اعلام شکست تلاش جمهوری اسلامی در ناامن کردن فضا علیه اپوزیسیون چپ و حزب حکمتیست، و در عین حال تلاش بود برای فراهم کردن امکانی برای سازمانها، احزاب و فعالین سیاسی تا رو در رو ما را نقد کنند و امکان بدهند که ما هم در فضایی سیاسی بر آنها تاثیر بگذاریم.

کوروش مدرسی در بخش نیگری از سخنان خود به عقبگرد تحمیل شده به جامعه و همچنین به جریانی که به نام چپ و کمونیسم تلاش میکنند، طبقه کارگر و مبارزه برای آزادی، برابری و رهائی را به سیاهی لشکر جنبشهای ارتجاعی بورژوازی تبدیل کنند، اشاره کرد و گفت این شرایط بار دیگر ضرورت شروع از "مانیفست" و "تفاوتهای ما"ی منصور حکمت را بیش از پیش نشان میدهد. ضرورت تاکید مجدد بر صف متمایز طبقه کارگر، بر اینکه جدال

صفحه ۲

تکوین جنبشهای سیاسی - طبقاتی مترقی در جامعه ایران، که حاصل تحركات ارتجاعی در صفوف بورژوازی بود. در پس این رویدادها به روشنی میتوان تخلف دو بخش از بورژوازی بر سر راه حل و "سیاست" نجات جمهوری اسلامی از بحران سیاسی - اقتصادی سی ساله و نحوه جذب شدن در بازار جهانی، را دید.

از آنجا که:

۱- در ایندوره بار دیگر اصلاح طلبی و "تعطیل" از درون جمهوری اسلامی، که حول جنبش سبز شکل

صفحه ۴

به دنبال خود کشید و عقب گردی جدی به جامعه تحمیل کرد.

حزب حکمتیست در این دوره پرچم اعتراض طبقه کارگر به بردگی مزدی، به خفقان سیاسی، تبعیض، و دفاع از انسانیت را به عنوان تنها حزب کمونیستی نمایندگی کرد. اما این پرچم سیاسی متفاوت نتوانست در قامت یک صف محکم و قدرتمند در مقیاس اجتماعی در مقابل دو جناح سبز و سیاه

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اطلاعیه پایانی کنگره چهارم...

کمیته مرکزی از ۶ ماه قبل دفتر سیاسی و پلنوم ۱۸ کمیته مرکزی را در جریان وضعیت پزشکی خود و همچنین تصمیم خود در مورد کاندید نشدن در کمیته مرکزی حزب، قرار داده بود. فیلم کامل این گزارش ویژه در سایت‌های حزب قابل دسترسی است.

دستورهای بعدی کنگره شامل قطعنامه و قرارداتی بود که کنگره آنها را در دستور خود گذاشت. لازم به ذکر است دو قطعنامه در مورد جنبش کارگری که قبلاً برای تصمیم‌گیری به کنگره ارائه شده و در نشریه ویژه کنگره چاپ شده بود، از جانب ارائه‌دهندگان آنها از دستور کنگره خارج شد. آنها در مقابل، قراردی را به کنگره پیشنهاد کردند که تا پلنوم ۲۰ کمیته مرکزی، رهبری حزب سیاست روشنی در مورد موقعیت کنونی جنبش کارگری و وظایف کمونیست‌ها را تدوین کند.

قطعنامه و قرارداتی که در دستور کنگره قرار گرفت عبارتند از: قطعنامه در باره اوضاع سیاسی ایران، معرف رحمان حسین زاده و ثریا شهابی اولویت‌های حزب حکمتیست، معرف خالد حاج محمدی و اسد گلچینی

بیانیه کمونیست‌ها، انقلاب کارگری و سرنگونی جمهوری اسلامی، معرف فتح شیخ و اعظم کم گویان

قطعنامه اتحاد کارگری علیه بیکاری، معرف رحمان حسین زاده

قطعنامه در مورد فعالیت حزب در کردستان، معرف مظفر محمدی

قرار در باره حمایت از مبارزات آزادیخواهانه و برابری طلبانه در دانشگاهها

قرار در حمایت از منشور مطالباتی کارگران

قرار تاکید مجدد بر بیانیه کنگره اول حزب حکمتیست در مورد جنبش رهائی زن

قرار در تائید سیاست‌های حزب در مورد وقایع بعد از انتخابات ریاست جمهوری ایران

قرار در تائید سیاست‌های حزب در مورد جنبش کارگری در دوره حاضر

قرار در رابطه با تشکلهای توده‌ای قرار در مورد پیامهای کنگره

دو قرار "درباره لغو قرار دادهای موقت و سفید"، و "مطالبه بیمه بیکاری" از جانب نویسندگان آن به این دلیل که در قرار منشور مطالباتی به عنوان دو بند آمده است از دستور خارج شد.

طبقه کارگر و بورژوازی نقطه شروع کار هر کمونیستی باید باشد. بر اینکه ما برای پیروزی بر بورژوازی مبارزه میکنیم و هر تحولی و هر مبارزه‌ای را از درجه تقویت و کمک به انقلاب کارگری نگاه خواهیم کرد. دبیر کمیته مرکزی اظهار داشت که برای ما سرنگونی جمهوری اسلامی در بهترین حالت یک رفرم است، رفرمی که شرایط پیروزی ما و انقلاب کارگری را تسهیل خواهد کرد. کورش مدرسی در بخشی بیگری از سخنان خود، به آماده بودن شرایط عینی انقلاب کارگری و وجود موانع ذهنی و پراکندگی در صفوف کارگران و اهمیت تلاش برای اتحاد در صف طبقه کارگر و رفع موانع انقلاب کارگری و اهمیت تحزب طبقه کارگر و عملی بودن آن، تاکید گذاشت. کورش مدرسی گفت ما مشکلات و پیچیدگی تحزب کمونیستی در قرن ۲۱ را میفهمیم، و قابلیت و ظرفیت جویگویی در ابعاد مختلف آن را مهیا میکنیم. قرن ۲۱ قرن دست بردن اپوزیسیون به اسلحه علیه اپوزیسیون در جامعه است و قابلیت دفاع از خود جزء اینتگره تحزب کمونیستی در قرن ۲۱ است. سخنان کورش مدرسی با استقبال وسیع و در میان شور و شوق و کف زدن حضار پایان یافت.

بنیال سخنرانی کورش مدرسی پیامهای حزب کمونیست کارگری عراق توسط مؤید احمد عضو دفتر سیاسی و پیام حزب کمونیست کارگری کردستان توسط امجد غفور دبیر کمیته مرکزی ارائه شد. سپس "کریستوفر لوبیری" از حزب عدالت خواه سوسیالیست سوئد و "روبرتو" از سازمان مبارزه در ایتالیا، پیامهای خود را به اطلاع شرکت کنندگان کنگره رسانند و پیام "سمیر عادل" رئیس "کنگره آزادی عراق"، در کنگره قرانت شد.

دستور بعدی کنگره، گزارش کارکرد حزب در فاصله دو کنگره بود که از قبل کتاب در اختیار نمایندگان کنگره قرار گرفته بود. در این بخش فرصت لازم در اختیار نمایندگان کنگره جهت اظهار نظر و طرح سوالات گذاشته شد.

پس از اتمام پیامها و پیش از ورود کنگره به مباحث در دستور خود، کورش مدرسی گزارش ویژه‌ای در مورد وضعیت پزشکی خود تقدیم کنگره کرد. کورش مدرسی اعلام کرد که به دلیل پزشکی کاندید عضویت در کمیته مرکزی و هیچ کمیته دیگری نخواهد بود. لازم به ذکر است که دبیر

همه قرار و قطعنامه‌ها از قبل در اختیار نمایندگان قرار گرفته بود و در نشریه کنگره چاپ شده بود. علاوه بر سخنرانان که قطعنامه و قرارها را معرفی میکردند، مخالفین و موافقین نظرات خود را ارائه و تلاش میکردند توجه نمایندگان کنگره را به مباحث و استدلالهای خود جلب کنند. سپس قطعنامه و قرارهای ارائه شده به رای گذاشته شدند. در این بخش بحثهای بسیار پرشور و جدی در مورد اسناد ارائه شده به عمل آمد. میهمانان کنگره در خاتمه هر اجلاس در نوبتهای خود در مورد مباحثات کنگره و مباحث دیگر مورد نظرشان، کنگره را مورد خطاب قرار دادند.

قطعنامه‌ها و قرارهای زیر به تصویب کنگره چهارم حزب رسید:

قطعنامه در باره اوضاع سیاسی ایران اولویت‌های حزب حکمتیست

قطعنامه اتحاد کارگری علیه بیکاری

قرار در باره حمایت از مبارزات آزادیخواهانه و برابری طلبانه

قرار در حمایت از منشور مطالباتی کارگران

قرار تاکید مجدد بر بیانیه کنگره اول حزب حکمتیست در مورد جنبش رهائی زن

قرار در تائید سیاست‌های حزب در مورد وقایع بعد از انتخابات ریاست جمهوری دهم ایران

قرار در مورد تدوین سیاست حزب در مورد جنبش کارگری در دوره حاضر

مبحث بعدی کنگره انتخابات کمیته مرکزی بود. ابتدا ۶۴ نفر برای عضویت در کمیته مرکزی کاندید شدند. از میان این تعداد ۴۲ نفر به عنوان اعضای اصلی و ۶ نفر بعنوان اعضای علی‌البدل کمیته مرکزی انتخاب شدند.

اعضا اصلی کمیته مرکزی منتخب کنگره چهارم عبارتند از: ابراهیم باتمانی، آذر مدرسی، آزاد زلمتی، اسد گلچینی، اسماعیل ویسی، اعظم کم گویان، امان کفا، بهرام مدرسی، بهروز مدرسی، پری زارع، ثریا شهابی، جمال کمنگر حسین مرادیگی، خالد حاج محمدی، رحمان حسین زاده، رحمت فتاحی، رسول بناوند، رضا دانش، ریوار احمد، ژیلدا

اوانسیان، سعید آرمان، سلام زبجی، سوسن هجرت، سیوان رضایی، صالح سرداری، عبدالله دارابی، علی عبدالی، فتح شیخ، فرهاد رضائی، فواد عبدالمهدی، لادن داور، محمد جعفری، محمد راستی، محمد فتاحی، مصطفی رشیدی، مظفرمحمدی، ملکه عزتی، ناصر مرادی، ندا شکیبیا، نظیره

معماری، هلاله طاهری و همایون گدازگر. اعضا علی‌البدل کمیته مرکزی عبارتند از: اسعد کوشا، امجد غفور، بهنام ارانی، رزا رامش، گل‌باغ سلیمی و مصطفی یونسی.

کنگره چهارم حزب حکمتیست با سخنرانی اختتامیه فتح شیخ و بنیال آن سخنرانی کورش مدرسی به کار خود خاتمه داد. فتح شیخ در سخنان خود به نوبه‌ای که در آن قرار داریم و نقشی که حزب حکمتیست میتواند ایفا کند، به اوضاع جامعه و امکان دخالت کمونیست‌ها و حزب حکمتیست، به مباحثات جدی کنگره و آمادگی حزب برای جویگویی به مبرترین مسائل این دوره اشاره کرد. فتح شیخ همچنان به نقش مهم کورش مدرسی در چند دهه گذشته، به نقش تاریخی او در دوره بعد از مرگ منصور حکمت در ادامه رگه فکری که امروز با حکمت و حزب حکمتیست تداعی میشود، پرداخت. وی همچنین گفت حزب حکمتیست حزبی سیاسی است که اگرچه کورش مدرسی در اسات آن نیست اما رهبری اش

آمادگی آن را دارد و نهایت تلاش خود را خواهد کرد که به مسائل پیش روی طبقه کارگر و نیز به خالی که ایجاد میشود جوابگو باشد. فتح شیخ سپس از جانب کنگره با ابراز قدردانی از نقش مهم کورش مدرسی دسته‌گلی را در میان فضائی مملو از شور، هیجان، احساسات و احترام عمیق به کورش مدرسی به ایشان تقدیم کرد.

سپس کورش مدرسی در سخنان خود، ضمن قدردانی عمیق از حضار، از رهبری حزب و همه فعالین و کادرها و اعضای حزب که شریک نگرانی او در مورد مشکل پزشکی اش بوده‌اند، به کنگره چهارم و نقش آن پرداخت.

کورش مدرسی اعلام کرد که کنگره چهارم حزب و مباحثات بسیار جدی و پرشور آن و نهایتاً تصمیم و تصویب مصوبات آن نشان داد که حزب حکمتیست و صف رهبری و کادرهای آن بسیار پخته و با تجربه‌اند که در حزبی جدی و سیاسی گرد آمده‌اند که میتواند نقش مهمی در سیاست ایران و سرنگونی کمونیسم بازی کند. کورش مدرسی اعلام کرد که هر چند در رهبری حزب نخواهد بود، اما در دفاع از کمونیسم، در دفاع از طبقه کارگر و مارکسیسم و حزب حکمتیست به هیچ جریانی و جنبشی که

صفحه ۴

زنده باد جمهوری سوسیالیستی

نه به ریاضت اقتصادی...

کارگران در اعتراض به تعرض وحشیانه به زندگی شان بود.

به گفته خبرگزاریها این بزرگترین اعتراض سراسری کارگری در اروپا طی ۱۰ سال گذشته است.

آمار بیکاری، قطع مزایای اجتماعی، کاهش دستمزدها تکان دهنده است. در دو سال گذشته میلیونها نفر در اروپا بیکار شده اند فقط در اسپانیا یک پنجم مردم آماده بکار بیکارند. نرخ بیکاری در ایرلند و یونان در ده سال گذشته بی سابقه بوده. دول اروپایی برای نجات سرمایه از بحران اقتصادی در کنار کمکهای مالی سرسام آور به بانکها و مراکز تولیدی، تحت عنوان برنامه های "نجات اقتصاد ملی"، و "ریاضت اقتصادی"، که اسم رمز تعرض به سطح معیشت مردم است، را در دستور گذاشته اند. قرار است کسر بودجه ۱۶۰ میلیارد پوندی دول اروپایی را کودکان، سالمندان و طبقه کارگر این کشورها جبران کنند. قرار است این کسر بودجه به قیمت زدن کمک هزینه به کودکان، به خانواده های تک والدینی که ۹۰ درصد آنان را زنان تشکیل میدهند، و قطع مزایای سالمندان و خدمات اجتماعی تامین شود.

بیشترمانه اعلام میکنند که در همه زمینه ها "هزینه ها" را قطع میکنند! و کل جامعه از فقرو غنی، در زدن از کل خدمات و "سرویسها"، از بیمه بیکاری تا پلیس و ارتش در این کسر بودجه به یک اندازه سهم خواهند شد. نام قطع خدمات اجتماعی، بیکاری کارمندان دولتی و زدن از کمک هزینه به خانواده های کم درآمد را "کاهش هزینه های دولت" نام میگذارند، تا خود را شریک فقر تحمیل شده به مردم جلوه دهند. آشکارا از خدمات اجتماعی، از دستمزد و نان سفره کارگر، از حق کودک و سالمند میزنند و تحت عنوان تخفیف بحران، میلیون میلیون پول به جیب بورژوازی بحران زده میریزند تا سر پا نگهشان دارند و از بحران و رشکستگی نجاتشان دهند.

به گفته TUC (کنگره تحلیفه های کارگری بریتانیا) در اثر برنامه "ریاضت اقتصادی" در بریتانیا مردم کم درآمد بیش از ۲۰ درصد درآمد خود را از دست میدهند در صورتیکه ۱۰ درصد از ثروتمندان جامعه فقط ۵/۱ درصد از درآمد خود را از دست خواهند داد. این فقط گوشه ای از ادعای بیشترمانه بورژوازی در تقسیم عادلانه فقر و بار بحران به جامعه را نشان

اولوینهای حزب حکمتیست...

بعنوان یکی از سنگرهای چپ و آزادیخواهی، و عقب راندن ارتجاع از این سنگر.

۸- تقابل با تلاش های جمهوری اسلامی برای تروریزه کردن، پلیسی و نامن کردن فضای مبارزه سیاسی در ایران و خارج کشور.

۹- حفظ فضای رادیکال و میلیتاریت در خارج کشور علیه جمهوری اسلامی، تبدیل حزب به داغترین کانون دفاع از طبقه کارگر ایران در خارج کشور، تقویت همبستگی بین المللی کارگری و ایجاد ارتباط با پیشروترین

در این راستا کنگره چهارم حزب اولوینهای زیر را در دستور حزب میگذارد:

۱- حضور فعال و رادیکال در جدالهای اصلی سیاسی - اجتماعی ایران، جهت تامین یک پرچم کارگری- کمونیستی روشن بین و دخالتگر.

۲- تقابل با جنبش سبز و افشا پرچم ارتجاعی و بورژوایی این جنبش در همه عرصه های نبرد.

۳- نقد و افشای کمونیسم بورژوایی در همه عرصه و بویژه سیاستهای ایندوره این جنبش، بعنوان سیاستهای ضد کارگری و ارتجاعی.

۴- تامین یک پرچم پیگیر کمونیستی در مبارزات جاری طبقه کارگر برای ایجاد بهبود در زندگی این طبقه و مبارزه برای آزادیهای سیاسی، راهی زن و خلاصی فرهنگی.

۵- تمرکز جدی بر مراکز مهم کارگری و پرولتاریای صنعتی ایران، تلاش برای تشکیل لابی طبقه کارگر و دفاع از تشکلهای موجود این طبقه و رهبران و فعالین آنها.

۶- تلاش برای ایجاد رابطه ای وسیع و مستحکم با شبکه های رهبران عملی و اژیتاتورهای طبقه کارگر، و مجهز کردن آنها به افق و سیاست کمونیستی.

۷- تقویت جنبش آزادیخواهی و برابری طلبی در دانشگاهها و مراکز آموزشی،

و پرولتاریای صنعتی ایران، تلاش برای تشکیل لابی طبقه کارگر و دفاع از تشکلهای موجود این طبقه و رهبران و فعالین آنها.

۱۲- سازمان دادن یک تعرض تئوریک و سیاسی مارکسیستی در مقابل باورهای موجود بورژوایی.

۱۳- پیش شرط متحقق کردن اولوینهای این دوره حزب، بیش از هر چیز تامین یک رهبری سیاسی، منسجم، مارکسیستی با اتکا به یک ماشین حزبی کارا، مدرن، با دیسپلین، رسمی و متکی به مصویات حزبی است.

آزادی و برابری

جامعه باید آزادی انسان را تضمین کند. آزادی به معنی آزادی از سرکوب و اختناق سیاسی، آزادی از اجبار و انقیاد اقتصادی، آزادی از اسارت فکری، آزادی در تجربه ابعاد مختلف زندگی انسانی، آزادی در شکوفائی خلاقیت های بشری و آزادی در تجربه ابعاد عظیم عواطف انسانی.

جامعه باید تضمین کننده برابری انسانها باشد. برابری نه فقط به معنی برابری در مقابل قانون بلکه برابری در برخورداری از امکانات و نعمات مادی و معنوی جامعه. برابری در حرمت و ارزش همه انسانها در پیشگاه جامعه.

از مقدمه بیانیه حقوق جهانشمول انسان - مصوب حزب حکمتیست

مرگ بر جمهوری اسلامی!

قوتنامه درباره اوضاع سیاسی...

و در اپوزیسیون را آشکارا و در عمل روزمره مبارزاتی مشاهده کرد!

گرفت، توانست تمام فضای اعتراضی جامعه را تصرف کند. بخشی از بورژوازی قادر شد با سرمایه گذاری بر تقابل مردم با استبداد و خفقان سیاسی موجود، با استفاده از نفرت عمومی از حاکمیت اسلامی، با وعده "اصلاحات و تعدیل و گشایش فرهنگی"، و بعلاوه و مهمتر بر متن یک نوره سرکوب وحشیانه کمونیستها و آزادیخواهان و در حمایت میدیای رسمی در غرب، عروج کند!

۲- جناح بورژوازی حاکم نیر با وعده های "تخفیف فشار اقتصادی" موفق شد بخشی از مردم تحت فشار اقتصادی اما متوهم را حول سیاستها و تحرک خود بسیج کند!

۳- این امید واهی و کاذب ایجاد شده از جانب بورژوازی، عقبرگرد جدی به مبارزه برای بهبود زندگی، مبارزه برای پایان دادن به اختناق سیاسی و خلاصی فرهنگی، و تلاش برای سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی و تحقق آزادی و برابری، تمهیل کرد!

۴- در این نوره ماهیت کشمکش جمهوری اسلامی و امریکا و غرب، دستخوش تغییرات جدی شده است. تغییراتی که اساسا معطوف به جلب ایران به عنوان "عصر بی دردرس" به جرگه "جامعه جهانی" است. تغییراتی که حکومت ایران، هر دو جناح، موافق و خواستار تحقق آنند. حمایت از سبز، تحریم، تشدید فضای نظامی و مسئله اتمی و مذاکره، همگی تاکتیک های مختلف غرب در راستای این سیاست است. در این راستا جمهوری اسلامی نیز تلاش میکند با استفاده از شکاف موجود در قدرتهای بزرگ جهان، با کسب امتیازاتی به جرگه "جامعه جهانی" بپیوندد.

۵- با عروج جنبش سبز صفبندی نیروهای سیاسی، دستخوش تحولات جدی شد. جامعه در این نوره شاهد صف بندی و تقابل نیروهای زیر بود:

- **اپوزیسیون راست بورژوازی:** از جریانات ملی- مذهبی ها، لیبرال های ناراضی درون و بیرون حکومت، ناسیونالیسم راست پرو غرب تا فدرالیستهای قومی زیر پرچم جنبش سبز موسوی متحد شدند. و در همگامی آشکار با پروژه "تعدیل" جمهوری اسلامی، پشت سر تحرک ارتجاعی سبز بسیج شدند، و صف یک دستی از یک جنبش ارتجاعی را در مقابل جامعه قرار دادند که بقاء رژیم کنونی را تنهاره بقا خود و مقابله با جنبش آزادیخواهانه و رادیکال مردم تلقی میکند! در این نوره جامعه هم منفعتی کل صف بورژوازی در قدرت

نیست! نشان داد بدون وجود این جنبش، سیکل تکراری غیبت طبقه کارگر در جدالهای سیاسی تعیین کننده، و لاجرم رها شدن سرنوشت تعیین تکلیف قدرت سیاسی به دست جناحهای سرمایه، همچنان ادامه پیدا خواهد کرد!

لذا حزب حکمتیست اعلام میکند که

الف: جدال آتی جامعه، جدال طبقه کارگر و جنبش کمونیستی طبقه کارگر در ایران، در مقابل کل جنبه بورژوازی از راست تا چپ آن است. و این مهمترین مصادف های سیاسی جنبش کمونیستی کارگری در دور آتی است.

ب: تعیین تکلیف نهایی جامعه بر سر آزادی و برابری، تعیین تکلیف میان طبقه کارگر و بورژوازی برای کسب قدرت سیاسی است،

ج: کسب قدرت سیاسی بدون ایفای نقش حزب طبقه کارگر، حزب حکمتیست، در پر کردن شکاف میان کمونیسم و جنبش کارگری، بدون شکل دادن به تحزب کمونیستی در میان طبقه کارگر، و بدون ایفای نقش جدی در جدال جامعه با جمهوری اسلامی بر سر خلاصی فرهنگی، آزادیهای سیاسی،

جنبش دفاع از حقوق زن و تبدیل پرچم سیاسی طبقه کارگر علیه بورژوازی به پرچم اعتراض مردم ممکن نیست!

د: در این راستا حزب حکمتیست تلاش میکند که در جدال سرنوشت ساز پیش رو، برای فراهم کردن مناسب ترین شرایط پیشروی برای یک پیروزی تمام عیار سوسیالیستی، برای تحقق آزادی، برابری، حکومت کارگری، و برای برقراری جمهوری سوسیالیستی، در صف مقدم مبارزه باشد.

ه: حزب حکمتیست سرنگونی فوری کلیت جمهوری اسلامی را پیش شرط هر تحول جدی در زندگی مردم میداند، با هر تلاش نیروهای درون و بیرون حکومت و تقلاهای همه جریانات بورژوازی برای جرح و تعدیل این حکومت ضد مردمی و تحمیل آن در بسته بندی جنید به مردم مقابله میکند.

اطلاعیه پایانی کنگره چهارم...

بخواهد کمونیسم را دفن کند، "رحم" نخواهد کرد. در پایان سخنان او حضار با احترام بپا خواستند و با کف زندهای ممتد فضای صمیمی و پر شوری را در احترام به کورش مدرسی و تأیید سخنانش ایجاد کردند.

کنگره چهارم حزب حکمتیست با سرود انترناسیونال در میان شور و شوق شرکت کنندگان با موفقیت به کار خود پایان داد.

همه سخنرانیهای کنگره بزودی در اختیار عموم قرار خواهد گرفت.

پس از پایان کنگره، روز دوشنبه پنجم مهر ماه، ۲۷ سپتامبر پلنوم ۱۹ کمیته مرکزی با شرکت اکثریت اعضای اصلی پلنوم انتخابات دبیر کمیته مرکزی و دفتر سیاسی حزب بود. در انتخابات دبیر کمیته مرکزی رفقا رحمان حسین زاده و آذر مدرسی کننید دبیر کمیته مرکزی بودند. رحمان حسین زاده با اکثریت آراء به عنوان دبیر کمیته مرکزی حزب حکمتیست انتخاب شد. پلنوم کمیته مرکزی سپس ۱۶ نفر را بعنوان دفتر سیاسی انتخاب کرد که عبارتند از: آذر مدرسی، اعظم کم گوین، امان کفا، بهرام مدرسی، ثریا شهابی، جمال کمانگر، حسین مرادیگی، خالد حاج محمدی، رحمت فاتحی، سلام زیجی، صالح سرداری، عبدالله دارابی، فاتح شیخ، محمد قحاحی، مصطفی رشیدی و مظفر محمدی. جلسه دفتر سیاسی پس از پلنوم کمیته مرکزی، با شرکت اکثریت اعضای دفتر سیاسی به اتفاق آراء فاتح شیخ را بعنوان رئیس دفتر سیاسی و امان کفا را بعنوان معاون رئیس دفتر سیاسی انتخاب کرد.

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۷ مهر ۱۳۸۹ - ۲۹ سپتامبر ۲۰۱۰

نشریه حزب کمونیست کارگری

حکمتیست

سردبیر: خالد حاج محمدی

www.hekmatist.com

کمونیست را بخوانید

کمونیست را بدست کارگران برسانید

کمونیست را تکثیر و توزیع کنید

به کمونیست کمک مالی کنید

هفتگی

زنده باد سوسیالیسم